

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/36/2021
Identifikačné číslo spisu: 8717010444
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8717010444.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci obvineného M. Y. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 19. mája 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného M. Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8To/24/2020 z 24. septembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. Y. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/49/2017 z 22. januára 2020, bol obvinený M. Y. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- dňa 14. augusta 2015 asi o 15:35 hod., po ceste č. I/18 za obcou Štrba - Tatranská Štrba, okres Poprad, v smere na obec Vážec, k hranici okresov Poprad - Liptovský Mikuláš, viedol motocykel zn. P. S., ev. č. C., kde v km 584,860 na rovnom úseku cesty začal s motocyklom brzdiť a dávať znamenia o zmene smeru jazdy vľavo, čím obmedzil za ním idúce motorové vozidlo zn. U. J., ev. č. F., ktoré viedol vodič Y.T. a ktoré znížilo rýchlosť jazdy a pokračovalo v jazde za ním, pričom aj napriek tomu, že nemal prehľad o situácii za motorovým vozidlom zn. U. J. sa začal otáčať a chcel pokračovať v jazde naspäť smerom na Tatranskú Štrbu v čase, keď poškodený motocyklista Y. L., jazdiaci za ním smerom na Vážec, na motocykli zn. Q. Z., ev. č. T. prejdením do protismerného jazdného druhu predchádzal pomaly jazdiace motorové vozidlo zn. J. a po jeho predídení aj napriek brzdeniu prednou časťou motocykla narazil do prednej ľavej časti motocykla zn. P., nachádzajúceho sa v tom čase priečne cez vozovku, prednou časťou asi 1 m za stredovou čiarou, v protismernom jazdnom pruhu, načo poškodený vodič Y. L. pri zrážke motocyklov a páde na vozovku utrpel vnútroklbnú zlomeninu dolného konca ľavej vretennej kosti a ľavej laktovej kosti s posunom úlomkov (ľavej hornej končatiny), pomliaždenie pravej ruky a povrchovú odreninu pravého kolena s dobou liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v dobe 8 až 12 týždňov, ako vodič porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), § 19 ods. 1 a § 22 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to bol obvinenému postupom podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona, § 57 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 400,- € (slovo štyristo eur) a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovil obvinenému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 20 (dvadsať) mesiacov a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného Y. L., nar. XX. Y. XXXX, bytom T. - L. T. M., ul. T. R. XXX/XX, okres T., Sociálnu poisťovňu, ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, 851 04, IČO: 35 937 874 odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 8To/24/2020 z 24. septembra 2020, na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obvineného zamietol ako nedôvodné.

+ + +

Proti vyššie označenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Alexandra Milka, advokáta v Rožňave, dovolanie z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu a z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený uviedol, že súd zásadným spôsobom porušil právo obvineného na obhajobu, pretože odmietol vykonať dôkaz, ktorého vykonanie navrhol obvinený. Vzhľadom na rozdielne závery dvoch znaleckých posudkov obvinený navrhol pribrať do konania Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline na vypracovanie revízieho znaleckého posudku. Súd návrh obhajcu obvineného na doplnenie dokazovania znaleckým ústavom odmietol s odôvodnením, že ide o dôkazy, ktoré sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci a okolností, ktoré bolo možné zistiť už skôr vykonanými dôkazmi. Tým, že súd zamietol návrh obvineného na vypracovanie znaleckého posudku znaleckým ústavom, porušil zásadu rovnosti strán a nerešpektoval zásadu kontradiktórnosti a svoje rozhodnutie zaťažil neúplnými, rozpornými a nepreskúmateľnými dôvodmi rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, prečo súd uveril znaleckému posudku Ing. U. Z. a neuveril znaleckému posudku Ing. V. V..

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený uviedol, že skutku sa nedopustil a jeho vina nebola preukázaná. Dôkazy, o ktoré súd oprel vinu obvineného, sú neverohodné a rozporné. V prípade obvineného mal súd aplikovať tzv. princíp odvodenej dôvery, ktorá spočíva v dôvere účastníkov cestnej premávky voči ostatným účastníkom cestnej premávky, že títo dodržiavajú predpisy. Obvinený nemohol oprávnene očakávať, že poškodený na hlavnej ceste výrazne prekročí povolenú rýchlosť. Od účastníkov cestnej premávky nemožno v dobrej viere žiadať, aby pri riešení dopravných situácií vopred počítali s tým, že iný účastník cestnej premávky si pomýli jazdu na hlavnej ceste s pretekárskou dráhou. Obvinený svojím konaním neporušil žiadne ustanovenie zákona o cestnej premávke. Nie je zrejmé, prečo súd nezohľadnil pri rozhodovaní porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o cestnej premávke zo strany poškodeného [§ 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 5 písm. a), písm. c), § 16 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1 písm. c), § 17 ods. 1 písm. a)], ktoré sú v príčinnej súvislosti s následkom. V posudzovanej trestnej veci absentuje zavinenie obvineného, pretože nebolo preukázané nedbanlivostné zavinenie, a obvineného mal súd spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. b)

Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Došlo k porušeniu zásady prezumpcie nevinu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad vo vyjadrení z 25. marca 2021 navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť, resp. podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuť.

Poškodený Y. L. vo vyjadrení z 27. januára 2021 rovnako navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť, resp. podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuť.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku).

Najvyšší súd SR poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť, a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd SR je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd SR podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z Najvyššieho súdu SR tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zásada „právo na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom meradle je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistenie pravdy.

Zásada „právo na obhajobu“ obsahuje tri relatívne samostatné práva obvineného :

- právo obhajovať sa osobne, alebo
- právo obhajovať sa za pomoci obhajcu podľa vlastného výberu, alebo
- právo na bezplatnú pomoc obhajcu, ak obvinený nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu a vyžadujú to záujmy spravodlivosti.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Takéto pochybenie súdov nižšieho stupňa dovolací súd v konaní nezistil, teda nemožno zaujať stanovisko, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného M. Y. zásadným spôsobom, a teda ku takej skutočnosti, ktorá už sama o sebe znamená naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obvineným namietané zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania - nevykonanie navrhnutého dôkazu, takúto námietku nemožno úspešne podať v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Možno súhlasiť s dovolateľom v tom, že rozhodnutie súdu o odmietnutí návrhov na doplnenie dokazovania môže za istých okolností predstavovať porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávne (nedostatočne) zisteného skutkového stavu (§ 371 ods. 3 Trestného poriadku). Stane sa tak vtedy, ak súd nevysvetlí zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia dokazovania a zároveň existujú ďalšie skutočnosti naznačujúce, že celé konanie bolo vedené neobjektívne a zjavne nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu.

V predmetnej veci však takýto stav nenastal, pretože okresný súd zaujal stanovisko k návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania znaleckým ústavom a vysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie v naznačenom smere. Závery súdov vnímajúc ich v kontexte celého odôvodnenia ich rozhodnutí, k návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania považuje Najvyšší súd SR za zrozumiteľné, presvedčivé a dostatočné na to, aby každý pochopil, prečo súdy nepovažovali za nevyhnutné doplniť dokazovanie tak, ako si to predstavovala obhajoba.

Okrem toho Najvyšší súd SR nezistil, že by konanie vedené voči obvinenému bolo uskutočňované v rozpore s pravidlami práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru a konštatuje, že v

trestnom konaní (postupom orgánov činných v trestnom konaní či súdov) nedošlo k podstatnému - zásadnému porušeniu procesných pravidiel dokazovania.

Dovolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Tiež si treba uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, lebo v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd SR konštatuje, že okresným súdom odmietnutý návrh obvineného na doplnenie dokazovania, a tým nevyhovenie jeho požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa jeho predstáv, nevyvolalo pre obvineného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) a práva na obhajobu (špeciálne) tak, aby tento postup súdu mohol byť považovaný za taký nedostatok súdneho konania, ktorý by oprávňoval Najvyšší súd SR vysloviť naplnenie dovolacieho dôvodu.

Najvyšší súd SR uzatvára, že z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale i súdov nižších stupňov, počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obvineného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie uskutočňovali účelovo v jeho neprospech.

V súvislosti s kontradiktórnosťou Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva dovolateľovi do pozornosti:

Kontradiktórnosť sa považuje za všeobecný právny princíp konania, za pravidlo procesného práva ovládajúci každý súdny proces. Spolu s právom na obhajobu je jeho najzákladnejším princípom. Bez neho vôbec nemožno hovoriť o procese, keď podstatou procesu je konfrontácia dvoch strán, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa, popierať návrhy, argumenty a dôkazy druhej strany a predkladať vlastné. Ide o jednu z hlavných záruk súdneho konania. Neexistuje spravodlivosť bez kontradiktórnej diskusie a čím skôr k nej dôjde, tým väčšia je nádej na objektivnosť. Kontradiktórna diskusia je kráľovskou cestou pri hľadaní pravdy. Princíp kontradiktórnosti sa uplatňuje predovšetkým v súdnom konaní.

Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“. Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacej „rovnosti zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany.

Z predloženého spisu vyplýva, že obvinený mal možnosť navrhovať dôkazy a rovnako pokiaľ nebolo jeho návrhu vyhovieť, bolo mu ozrejmene, z akého dôvodu návrhu na vykonanie dôkazu obvineného nebolo vyhovieť, pričom zároveň mal obvinený plnú možnosť vyjadriť sa ku všetkým v trestnej veci vypracovaným znaleckým posudkom, a to tak Ing. U. Z. ako aj Ing. V. V..

Z vyššie uvedených dôvodov nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenémuv tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolateľ argumentoval v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku aj skutkovým stavom - výsledkami dokazovania, v rámci čoho vykonal rozbor dôkazného stavu, podrobne hodnotil vykonané dôkazy a vyslovil vlastné právne hodnotenia a závery, samozrejme iné ako sudy nižších stupňov. Ak preto obvinený v podanom dovolaní namieta spôsob hodnotenia dôkazov, rozporuje dôkaznú situáciu, posudzuje vierohodnosť dôkazov a popiera svoju vinu, ide „len“ o námietky skutkového charakteru, lebo zmenou spôsobu hodnotenia dôkazov sa snaží obvinený následne zmeniť znenie skutkovej vety výroku o vine vo svoj prospech, čo nie je prípustné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Pokiaľ ide o námietku obvineného k otázke zavinenia, táto je rovnako nedôvodná. Subjektívna stránka trestného činu totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (stanovisko č. 3 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2011).

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol akceptovať námietku obvineného v podanom dovolaní, že súd nezohľadnil porušenie povinností zo strany poškodeného, pretože odhliadnuc od toho, že obžaloba bola podaná na obvineného a nie na poškodeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne pripomína, že je viazaný skutkovým stavom veci obsiahnutým v skutkovej vete výroku okresného súdu, podľa ktorej obvinený poškodenému Y. L. z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví porušením dôležitej povinnosti.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil naplnenie ani dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

So zreteľom na uvedené neostalo dovolaciemu súdu iné len rozhodnúť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku a dovolanie obvineného odmietnuť, pretože je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s ust. § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.